

змия въ кесията. Да не мисли да прави още една кжща? Селачията го все не оставя... Хатхръ да ти не остане, ама, да ти кажа, когато земе да се прѣпира съ жени и да имъ чете нотации, не мога да го слушамъ... Язхкъ на образованието му. За единъ интелигентенъ кавалеръ това е непростимо. Завчера на вечеринката у мадамъ Митрева пакъ се прѣпирахме съ него по въпроса за правата на женитѣ. „Правата сж наши“, казва той. — „Та кой ви ги е далъ?“ питамъ азъ. — „Наслѣдство ни сж!“ — „Това е наслѣдство, което, като всѣко наслѣдство, трѣбва по равно да си раздѣлятъ всичкитѣ членове на домочадието“. — „Не може! Доброволно не ще отстъпимъ нищичко. Борѣте се, надвийте и ги вземете!“ — „Чакайте, трайте, ще видите, какво има да стане“!... Уфъ, я нека оставимъ тия неприятни разправи! А условихте ли оная готвачка, дѣто ви бѣхъ изпратила, или още сама ще готвишъ, да ти станатъ ржцѣтѣ като на селянка, на рендѣ?

— Не можаха да се спазарятъ съ мжжа.

— Та той и това дири я?!... И ти седя отстрана и гледа само сеиръ, а? Ти не си ли господарка? Защо я ти не услови?

— Ехъ, ще се помжчимъ нѣкой денъ, че ще видимъ...

Драганова погледна многозначно Цанева и двѣтѣ се засмѣха нѣкакъ особно.

— Хж, хж! пакъ си имате нѣщо помежду! продума сконфузената Бойковска.

— Сами си знаемъ!... Пакъ, санкимъ и не е много скришно. Изъ пжтя разправи ми мадамъ Драганова една невинна историйка. На завчерашния балъ, на свадбата у Пенюви, мадамъ Младенова и г-нъ Стефановъ много си шепнѣли. Привлѣкли вниманието на всички. Младенова е подлѣгала младия човѣкъ, не гледа, че тя има вечъ мома за женене. Много хубаво била облѣчена; пакъ каквато е и пълна. Стефановъ ѝ турнѣлъ въ деколтето букетче отъ рози Rêves d'or!... Да, да!... Охъ тия rêves d'or!...

Всички се умѣлчаха.

Dr. Дукъ
Кюмюр